

УДК 004.5

*Цеханівський В.О., здобувач 3 курсу
факультету
інформаційних і прикладних технологій
Ніколюк П. К., доктор фізико-
математичних
наук, професор кафедри інформаційних
технологій*

ЯК МОЖНА РЕАЛІЗУВАТИ МОДЕЛЬ ЗЕЛЕНОГО МІСТА У НАШИХ РЕАЛІЯХ.

Донецький національний університет імені Василя Стуса , м.Вінниця

Найактуальнішими проблемами 21 століття є виснаження звичайних енергетичних ресурсів, перенаселення міст, збільшення хімічного, фізичного та біологічного забруднення, а також глобальне потепління з усіма їхніми наслідками для якості життя. найбільше у цьому відношенні постраждають великі населені пункти, що характеризуються високою щільністю населення та забудови; отже, планувальникам доведеться переглянути їх структуру та функції, щоб задовольнити потреби сталого міського життя.

Система озеленення – це безперервний, взаємопов'язаний «потік» зелені, система «кровоносних судин» міста, що представляє екологічно потоковий каркас, що пом'якшує різного роду антропогенні навантаження й здійснює зв'язки міста з оточуючим місто природним середовищем. Система озеленення міста повинна органічно вживлюватися в його структуру, створюючи неперервний зв'язок, взаємопов'язаних одна з одною «плям», «смуг», «клинів».

Науковими дослідженнями доведено, що екологічний та естетичний вигляд, стан зеленого каркаса міст України знаходиться в незадовільному стані та продовжує погіршуватися з кожним роком через збільшення чинних промислових підприємств, автотранспорту, хаотичного розташування та ущільнення громадської та житлової забудови. Неправильне застосування рослинності в місті веде до порушення природного ландшафту, зникнення рослинних покривів, забруднення міського середовища викидами й ін.

Зелений каркас міста необхідно створювати, враховуючи особливості біосфери. Для кожної ділянки міста потрібно встановлювати індивідуальний підхід до побудови зеленого каркаса, щоб відповідно створити оптимальні умови для теперішнього та майбутнього існування людини. Потрібно забезпечити проникнення зелених зон в усі планувальні структури міста – промислові та комунально-складські зони, житлові райони та мікрорайони. Ці зони зеленого каркаса можуть створюватися одночасно з розвитком зведення нових міських масивів, архітектурно-планувальної структури міста.

Проектуючи систему міських зелених насаджень слід відводити території на менше 3-х га – садів житлових районів: 0,5 га – для скверів; 10 га – парків планувальних районів; 15 га – для загальноміських парків. Територія загально селищного саду повинна складати не менше 2га.

Не менше 70% повинні займати зелені насадження у загальному балансі території садів, скверів, парків.

В залежності від величини міста, що плануються, кліматичних і деяких інших умов, визначається площа зелених насаджень спеціального призначення й обмеженого користування, в кожному конкретному випадку виходячи з місцевих умов і особливостей міста.



Рисунок 1 - Модель зеленого міста

При озелененні й відновленні історично сформованих районів розрахункові показники зелених насаджень загального користування приймають для найбільших міст (населення понад 500 тис. чол.) 16-18% всієї території, для великих, середніх і малих міст (населення 50-500 тис. чол.) 14-16%.

Отже, реалізація проектів озелення міст дуже необхідна для екологічного стану планети та за для збереження природи для майбутніх нащадків.

Список використаних джерел

І.Стеценко, І.В. Моделювання систем: навч. посіб. [Електронний ресурс, текст] / І.В. Стеценко ; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. – Черкаси : ЧДТУ, 2010. – 399 с. ISBN 978-966-402-073-9 http://web.kpi.kharkov.ua/auts/wp-content/uploads/sites/67/2017/02/MOCS_Kachanov_posobie.pdf

2. Системний аналіз: підручник / А. В. Катренко. — Л. : Новий Світ — 2000, 2011. — 396 с. — (Комп'ютинг). https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u214/sistemniy_analiz_ki_2021.pdf

УДК 004.056.5:002

Шафранова Д.Д., здобувач
Зелінська О. В., к.т.н., доцент, доцент
кафедри інформаційних технологій

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ДОКУМЕНТІВ

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

Вступ. У сучасному світі суспільство все частіше використовує і розробляє різні технології які спрощують життя. Сьогодні більшість організацій, підприємств, фірм переходять на електронний документообіг, тому що це зручно і безпечно. Але при роботі з електронними документами постає питання безпеки: як захистити від різних ушкоджень, зломів і зберегти інформацію від небажаних користувачів? Зараз у воєнний час безпека документів стала більш актуальною, ніж раніше. Оскільки документи відіграють значну роль в житті людини та в різних організаціях. Без них неможливо довести існування чогось або когось.

Актуальність. Зараз тема «Інформаційна безпека документів» привертає до себе значну увагу. Через війну в Україні багато різних підприємств були змушені покинути своє звичне місце роботи й переїхати на безпечну територію нашої держави або виїхати за кордон. Тим самим зберегти в цілісності усі важливі документи, а також не дати змоги ворогу доступу до приватної інформації.

Аналіз останніх досліджень. Питання інформаційної безпеки досліджувалось різними науковцями: В. Пилипчуком, В. Брижком, М. Зубком, Б. Кормичем, В. Цимбалюком, Я. Жарковим.

Мета роботи – дослідити та проаналізувати роль інформаційної безпеки документів в Україні.

Викладення основного матеріалу. Сьогодні інформаційні системи підтримують різні сервери та переносять велику кількість різних даних, що важко було уявити ще декілька років тому. Це необхідно для багатьох інфраструктур, наприклад для державних органів влади, електронних мереж обслуговування населення, навчання. Тому безпека та розвиток інформаційних систем – актуальне питання. Для кожного випадку визначення безпеки означає специфікацію політики безпеки, тобто безлічі бажаних цілей. Наприклад, електронна система голосування повинна бути встановлена таким чином, щоб голосувати могли тільки зареєстровані виборці, доступ до веб-сервера повинен здійснюватися аутентифікованими користувачами, тільки авторизовані користувачі повинні підключатися до банківської системи [1].